

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuersis speciebus diuini amoris. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

Poëta: Faciendum faciebat amor. Philosophus: Verborum abundantiam transmittit affectio. Amans sui ipsius obliuiscitur. Augustinus de verbis domini: Oblita est anima seipsam, sed amando mundum. Nunc obliuiscatur se, sed amando arrificem. Item amans dolores corporis non sentit. Bernardus: Non sum si exul à corpore dolores non sentiat corporis: neque facit stupor, sed amor. Submittitur enim sensus, non amittitur nec deest dolor, sed contemnitur. Item amor dignitatis est sciens. Bernard. in lib. de consideratione: Amor dominum non agnoscit mater filium & in insulis. Idem super Cantic. ma amans maiestati oculos claudit, aperit voluptari. Idem quens de anima ardentem amate: Proprio inebriatur amore maiestatem non cogitet. Qui enim respicit terram, & facit tremere, & ista se ab eo postulat osculari, ebriane est: Ebrius sus. Amor etiam omnia vincit. Bernardus super Cant. Prae amor nec iudicium prestolatur, nec consilio temperatur, pudore fratur, nec rationi subiicitur. Item: Quid violentus triumphat de Deo? Amor. Quid tamen tam non violentus quod amor? Quae ista vis, quae so, tam violenta in victoriam tanta est violentiam? Bernard. super Cantic. Magna est & violenta vis charitatis, ipsum effectum Dei attingens & penetrans, velut sagitta iecur eius transfigens. Cant. 4. Vulnerasti cor meum sponfa.

De diuersis speciebus diuini amoris.

CAP. VI.

Notandum quod quadruplex est amor Dei. Primus est naturalis quo amore omnes amant Deum & boni & mali. Augustinus in libro loquiorum: Deus, quem amat omne quod amare potest, siue sciat siue nesciat. Secundus est amor quo aliquis amat Deum, eo quod agnoscit eum sibi necessarium. In Ps. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum, & refugium meum &c. Tertius est amor quo aliquis Deum amat propter delicias quae in eo sunt. psal. 8. Et amator factus sum formae illius. Quartus est amor caritatis quo aliquis amat Deum, eo quod dignissimus sit amari. qui amor est pure gratuitus. Bernard. super Cant. Amat eum qui ipsum quem amat querit, non aliud quicquam ipsius. Item per Cantic. Amor per se sufficit: is per se placet & per se ipse meritum, ipse praemium est sibi. Tres ultimas species amoris videtur tangere Bernard. in lib. de diligendo Deum verbis: Natura ita condita fuit, ut habeat iugiter necessarium protectorem quem habuit, & conditorem, ut quae non ipsum non valuit esse, sine ipso nec valeat subsistere: quod

ne de se creatura ignoret, & sibi, quod absit, erogat beneficia creatoris, vult hominē idem cōditor tribulationibus exercei, vt cū defecerit homo, & subueniat Deus, ab homine vt dignū est honoretur. Hoc enim dicit: Inuoca me in die tribulationis: eruiam te, & honorificabis me. Fit itaque hoc modo vt homo qui prater se neminem diligere nōuerat, etiam Deum vel propter se diligere incipiat, qui in ipso nimirum, vt sepe expertus est, omnia possit quae posse proficit, & sine ipso possit nihil. Amat ergo Deum, sed propter se, nō propter ipsum. At si frequens ingenerit necessitas, ob quam & frequens ad Deum fiat cōuersio, & à Deo frequens liberatio cōferatur: nōne & si fuerit ferreū peccatus, vel cor lapideum, per toties liberari emolliri necesse est ad gratiā liberantis quatenus homo Deum diligit non propter se tantum, sed propter ipsum? Ex occasione quippe frequentium necessitatum, crebris necesse est interpellationibus Deum ab homine frequentari: frequentando gustari, gustando probari quoniam iuuauis est dominus. Ita fit vt ad diligendum purē Deum plus iam ipsius alliciat gustata suauitas, quā viget nostra necessitas. Suauitatem potes intelligere vel eius delectabilitatem, vel benignitatem.

De signis diuini amoris.

C A P. VII.

Decem sunt signa quibus perpendi potest vtum aliquis amet Deum. ¶ Primum est quum aliquis libenter cogitat de Deo. Vbi enim amor, ibi oculus. Vnde super illud Ioan. 20. Domine, si sustulisti eū, dicit mihi vbi posuisti eū, dicit gl. Nō dicit quē: quia hoc in animo agere solet vis amoris, vt quē semper cogitat, nullum aliū ignorare credat. Sap. 6. Cogitare de illa, sensus est cōsummatum, loquitur de sapiētia increata. ¶ Secundum est: quū aliquis est libeter in domo Dei. Luc. 2. dicitur de Anna quod nō discedebat de templo: quae meruit interesse p̄sentationi domini in templo. Et Christus quum esset duodecim annorum, inuentus est in templo. Lucae 2. qui matri suae & Ioseph ait: Nesciebatis quia in his quae patris mei sunt oportet me esse? Et super illud Matth. 21. Intrauit Iesus templum, dicit gloss. Ingressus urbem, primò templum adiit: dans formam religionis, vt quocunque inus, primū domum orationis, si sibi est, adeamus. Chrysost. Proprium erat boni filij, vt veniens primò ad domum curret patris. Tu autem imitator Christi factus quum in aliquam ingressus fueris ciuitatem, primò ante omnem actum ad ecclesiam curras. ¶ Tertium est, cū aliquis de Deo vel cum Deo libeter loquitur. De hoc habemus

exem